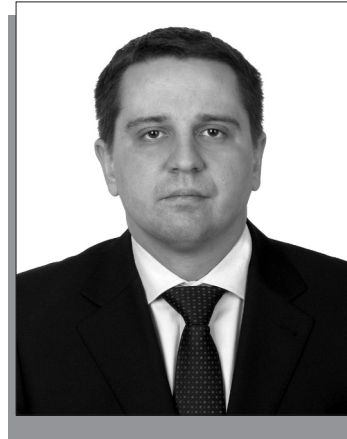

Є. ГЕТЬМАН

начальник відділу координації
правових досліджень апарату
президії НАПрН України,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник

УДК 342.924

Підзаконний нормативно-правовий акт: поняття, ознаки, функції, види

У статті розглянуті основні підходи науковців до розуміння підзаконного нормативного правового акта, його особливостей, функцій та різновидів. Проаналізовано закони Білорусі, Казахстану, Таджикистану, Узбекистану щодо законодавчого визначення підзаконного нормативного правового акта. Наголошено на необхідності закріплення поняття «підзаконний нормативний правовий акт» у законодавстві України.

Ключові слова: підзаконний нормативно-правовий акт, орган виконавчої влади, ознаки підзаконних нормативно-правових актів, функції підзаконних актів, види підзаконних нормативно-правових актів.

Підзаконні нормативно-правові акти органів державної влади займають важливе місце серед великої кількості джерел права України. Реформування правової системи нашої держави перш за все потребує вдосконалення нормативно-правових актів у цілому та підзаконних актів зокрема. Конституція України визначає, що закони, які мають вищу юридичну силу, покликані внаормувати більш значущі соціальні, правові, політичні, економічні відносини у державі, а також те, що у країні приймаються й інші нормативно-правові акти, які мають бути створені на основі та у повній відповідності до Конституції і законів України.

Велика кількість вчених у своїх працях приділяли увагу дослідженню підзаконних нормативно-правових актів, визначенню їх поняття, основних ознак, видів тощо. Зокрема, підзаконний нормативний акт став предметом дослідження таких вітчизняних та зарубіжних науковців, як: Г. А. Василевич, Л. М. Горбунова, С. А. Іванов, М. І. Матузов, А. В. Малько, О. В. Петришин, І. М. Погрібний, О. Ф. Скакун, В. М. Хропанюк та багатьох інших.

Разом із тим, незважаючи на велику кількість досліджень, присвячених вивченню підзаконного нормативного акта, залишаються відкритими питання перш за все правового регулювання

самого «підзаконного нормативного акта», основних ознак, функцій та його місця у правовій системі України.

Вирішення поставлених питань має розпочатися із визначення поняття підзаконного нормативно-правового акта. Так, в юридичній літературі майже не існує розбіжностей стосовно розуміння юридичної природи та сутності підзаконного нормативно-правового акта. У більшості випадків він розглядається як акт, що приймається уповноваженими на це суб'єктами нормотворчості на основі закону і не повинен йому суперечити [1, с. 201]. В юридичній енциклопедії підзаконний акт розглядається як акт, прийнятий компетентними органами державної влади чи уповноваженими державою іншими суб'єктами на підставі закону, відповідно до закону і в порядку його виконання [2, с. 220].

На думку С. С. Алексєєва, підзаконний нормативний акт – це «нормативний юридичний акт компетентного органу, який оснований на законі та закону не суперечить» [3, с. 452]. Подібної точки зору дотримуються й інші науковці. Так, В. М. Хропанюк під підзаконним нормативно-правовим актом розуміє «правотворчі акти компетентних органів, які основані на законі та не суперечать йому... наділені меншою юридичною силою, ніж закони, вони базуються на юридичній силі законів та не можуть протистояти йому» [4, с. 244]. О. Ф. Скакун зазначає, що підзаконний нормативний акт – це акт, який видається відповідно до закону, на підставі закону для конкретизації законодавчих розпоряджень та їх трактування або встановлення пер-

винних норм [5, с. 489]. М. І. Матузов та А. В. Малько вважають, що підзаконний нормативно-правовий акт – це «видані на підставі та на виконання законів акти, які містять юридичні норми» [6].

Л. М. Горбунова визначає, що термін «підзаконний нормативний акт» є «збірною юридичною категорією, яка виражає одну загальну властивість великої, найбільшої за кількісним складом групи нормативно-правових актів, що видаються суб'єктами виконавчо-розпорядчої діяльності в Україні, згідно з якою їх зміст повинен ґрунтуватися на положеннях закону і йому не суперечити» [7, с. 13]. На думку вченої, під поняттям «підзаконний нормативно-правовий акт» в аспекті його загальнообов'язкової дії (громадян, підприємств, установ, організацій, тобто поза межами системи органів влади, які його видали) необхідно розуміти постанови Верховної Ради України нормативного характеру, відповідні офіційні документи Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, що містять правила загальнообов'язкової поведінки, дія яких не обмежується одноразовим застосуванням [8, с. 60].

У свою чергу, російський вчений С. О. Іванов зазначає, що законодавством Російської Федерації взагалі не визначено поняття підзаконного нормативно-правового акта, але, доходить висновку науковець, підсумовуючи юридичні, практичні та теоретичні на-

укові доробки, можна визначити, що підзаконний нормативно-правовий акт – «це різновид нормативного правового акта, який видається уповноваженим органом на підставі та на виконання закону, відповідно до закону задля його подальшої конкретизації та розвитку» [9]. Саме таким чином виглядає підхід науковців щодо визначення поняття підзаконних нормативно-правових актів.

Разом із тим законодавством іноземних держав – країн пострадянського простору вже деякий час врегульовано нормотворчу діяльність уповноважених органів, у тому числі щодо визначення понять підзаконних нормативно-правових актів на законодавчому рівні. Так, Законом Республіки Казахстан «Про нормативні правові акти» визначено поняття підзаконних нормативних правових актів як «інші, які не є законодавчими нормативними правовими актами, видаються на підставі та (або) на виконання та (або) для подальшої реалізації законодавчих та інших вищестоящих за ієрархією нормативних правових актів» [10, п. 1 ст. 1]. Законом Республіки Таджикистан «Про нормативні правові акти» зазначено, що під поняттям підзаконного нормативно-правового акта слід розуміти «нормативні правові акти, які приймаються на підставі та на виконання законів» [11, п. 5 ч. 1 ст. 2].

Законом Республіки Узбекистан «Про нормативно-правові акти» окремо не визначено поняття підзаконного нормативно-правового акта, але конкретно перелічено нормативно-правові акти, які вважаються підзаконними (укази, постанови, розпорядження

тощо) [12, ч. 3 ст. 6]. Відсутнє законодавче визначення підзаконного нормативно-правового акта і в законах Республіки Вірменія та Республіки Білорусь. Разом із тим Г. А. Василевич, який окремо досліджує законодавство Республіки Білорусь про нормативно-правові акти, зазначає, що підзаконність є основною ознакою відомчих нормативно-правових актів (актів органів виконавчої влади) [13, с. 62].

На нашу думку, розділення системи нормативно-правових актів на закони та підзаконні акти не викликає сумніву, тому ми вважаємо нормативне закріплення поняття «підзаконного нормативно-правового акта» позитивним досвідом, який має бути запозичений українським законодавством. Проектом Закону України «Про нормативно-правові акти» передбачено застосування поняття «підзаконний нормативно-правовий акт», під яким пропонується розуміти «нормативно-правовий акт суб'єкта нормотворення, який приймається (видається) на основі Конституції і законів України, міжнародних договорів України та спрямований на їх реалізацію» [14, ст. 1]. Ми вважаємо дуже важливим закріплення основних понять, одним з яких є поняття «підзаконний нормативно-правовий акт» на законодавчому рівні.

На сьогоднішній день поняття підзаконного акта залишається в Україні на рівні наукової розробки, яка, у свою чергу, потребує конкретизації, що й обумовлює актуальність цього дослідження. Лише таким чином може бути усунено проблеми застосування та реалізації підзаконних нормативно-право-

вих актів, визначення їх місця в системі нормативно-правових актів узагалі.

Визначити авторське поняття підзаконного акта можна шляхом виявлення його основних ознак та відмінних характерних рис. Так, Л. М. Горбунова зазначає, що головними ознаками підзаконних нормативно-правових актів є: 1) підзаконний характер; 2) офіційність; 3) обов'язковість до виконання; 4) породження юридичних наслідків [8, с. 67].

С. О. Іванов до основних ознак підзаконного нормативно-правового акта відносить: по-перше, обсяг та межі повноважень, закріплених Конституцією, законами або іншими нормативно-правовими актами щодо видання нормативно-правових актів, визначення їх видів; по-друге, визначення юридичної сили (чинності) та видання підзаконних актів за допомогою певних юридичних формулювань, таких як: «на підставі та на виконання закону», «відповідно до закону» тощо; по-третє, у підзаконних актах проявляються норми законів через їх доповнення, конкретизацію, деталізацію, розвиток тощо; по-четверте, спрощений порядок прийняття, введення в дію, оприлюднення підзаконних нормативно-правових актів у порівнянні із законами (саме тому вони оперативніше реагують, ефективно пристосовуються до життєвих змін, різного виду відносин, які виникають, змінюються, зникають у процесі життєдіяльності країни); по-п'яте, норми підзаконних нормативно-правових актів є нормами видового характеру стосовно норм, які містяться в законах і є нормами родового характеру (тобто шляхом прийняття норм видового ха-

рактеру розвиваються норми родового характеру, таким чином, підзаконні нормативно-правові акти розвиваються закони); по-шосте, підзаконні нормативно-правові акти умовно об'єднані в одну групу, але вони неоднорідні, мають різну юридичну силу, різні форми, назви тощо, але всі вони мають певну ієрархічну структуру, яка в сукупності своїй залежить від закону [9].

Слід зазначити, що в Україні перша ознака, запропонована С. О. Івановим, частково реалізована в законодавстві, але має дуже «розкиданий» характер (Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» передбачено, що міністерства видають накази [15, ст. 15]; Конституцією України та Законом України «Про Кабінет Міністрів України» передбачено, що актами Кабінету Міністрів України є постанови і розпорядження [16, ст. 117; 17, ст. 50], тощо). Тобто доки не буде прийнято єдиного нормативно-правового акта – Закону України «Про нормативно-правові акти», який консолідує в собі норми щодо визначення компетенції, меж та видів нормативно-правових актів, які можуть прийматися певними державними органами взагалі та органами виконавчої влади зокрема, зазначене питання ми вважаємо невирішеним та проблемним, що може призводити до порушень законності при реалізації нормотворчої діяльності уповноваженими суб'єктами. На нашу думку, зазначена ознака є загальною ознакою нормативно-правових актів, а не спеціальною характерною ознакою саме підзаконних нормативно-правових актів.

Застосування спеціальних юридичних формулювань при створенні під-

законних нормативно-правових актів дійсно може вважатися їх специфічною ознакою. Саме таким чином, на нашу думку, проявляється специфіка підзаконної нормотворчої техніки через застосування спеціальних термінів, які виражають «залежність» підзаконних нормативно-правових актів від нормативних актів вищої юридичної сили. Ознака деталізації, конкретизації, доповнення законів у нормах підзаконних нормативно-правових актів є дійсно їх характерною спеціальною ознакою, яку Л. М. Горбунова дуже влучно визначила як підзаконний характер [8, с. 67].

Важливою ознакою підзаконних актів дійсно є спеціальний порядок їх прийняття, який відрізняється від порядку прийняття законів. Тобто загальною ознакою нормативно-правових актів можна вважати особливий нормативно врегульований порядок їх прийняття, а більш спрощений порядок прийняття і є характерною особливістю підзаконних нормативно-правових актів.

В основі поділу нормативно-правових актів на закони та підзаконні акти лежить їх юридична сила. Загальновідомо, що закони мають вищу юридичну силу у порівнянні з підзаконними нормативно-правовими актами, але це не означає, що вони менш обов'язкові до виконання. Обов'язковість виконання підзаконних нормативно-правових актів, як і законів, також забезпечується можливістю застосування заходів державного примусу. Таким чином, ми погоджуємось із тими авторами, які вважають обов'язковість до виконання однією з основних ознак підзаконних нормативно-правових актів.

Ураховуючи вищевикладене, можна дійти висновку про існування ознак, які характеризують нормативно-правові акти взагалі, та ознак, які окремо характеризують підзаконні нормативно-правові акти. Їх аналіз дозволяє визначити, що ознаки, які характерні для нормативно-правових актів, тією ж мірою характерні і для підзаконних нормативно-правових актів. Ознаки, характерні для підзаконних актів, є спеціальними ознаками, які конкретизують, розвивають, удосконалюють їх відносно нормативно-правових актів узагалі. Таким чином, нормативно-правові акти та їх ознаки є родовими або загальними стосовно підзаконних актів, які, у свою чергу, є видовими або спеціальними.

З вищезазначеного вбачається, що ознаки, притаманні підзаконним нормативно-правовим актам, можна розділити на дві групи: загальні (видові), притаманні нормативно-правовим актам взагалі, та спеціальні (родові), притаманні підзаконним нормативно-правовим актам органів виконавчої влади зокрема. До першої групи ознак можна віднести такі: 1) офіційний письмовий документ, який видається уповноваженим органом; 2) містять, змінюють або скасовують норми права; 3) створюються у встановленому законодавством порядку; 4) мають загальний, неперсоніфікований характер, передбачають неодноразове застосування; створюються із застосуванням певних правил нормотворчої техніки; 5) обов'язковість до виконання забезпечується державою через можливість застосування засобів примусового характеру.

До другої групи ознак підзаконно-нормативно-правового акта можна віднести: 1) офіційний письмовий документ, який видається органом виконавчої влади; 2) містить, змінює або скасовує норми права у рівнозначних підзаконних нормативно-правових актах, актах нижчої юридичної сили; 3) створюються у більш спрощеному порядку; 4) мають підзаконний характер; 4) створюються із застосуванням спеціальних засобів нормотворчої техніки із застосуванням виразів «на виконання закону», «на підставі закону» тощо.

Одним із важливих питань при дослідженні підзаконних нормативно-правових актів, їх значення, місця в системі нормативно-правових актів визначення функцій, які вони виконують у процесі регулювання суспільних відносин. Загальновідомо, що функції – це основні начала, напрями, в яких нормативно-правовий акт у даному випадку здійснює свій вплив на суспільні відносини. Досліджуючи основні функції нормативно-правових актів у цілому, вчена М. В. Вилегжаніна зазначає, що «досконале розуміння значення нормативно-правових актів можливе завдяки застосуванню функціонального підходу, який дозволяє виділити функції, притаманні цьому виду документа» [18, с. 32].

На думку М. В. Вилегжаніної, нормативно-правові акти виконують певні функції, які підтверджують їх поліфункціональність та які можна поділити на групи: 1) загальних функцій, які виконуються документами взагалі та нормативно-правовими актами зокрема (інформаційна, соціальна, комуніка-

тивна та історико-культурна функція); 2) часткових функцій, які виконуються юридичними та іншими різновидами документів (політична, ідеологічна, роз'яснювальна, виховна, пізнавальна, доказова, управлінська функція); 3) спеціальних функцій, які притаманні лише юридичним документам (правостановча, правореалізаційна, правохоронна, посвідчувальна, установча, контрольно-наглядова, доказова) [18, с. 33–36]. На нашу думку, підзаконні нормативно-правові акти виконують функції, які є більш конкретизованими та вузькими у порівнянні із функціями нормативно-правових актів у цілому.

Ми вважаємо, що підзаконні нормативно-правові акти виконують перш за все регулятивну функцію, яка, у свою чергу, розділяється на функцію первинного (при первинному встановленні норм права підзаконними нормативно-правовими актами) та вторинного (при конкретизації, розвиненні та вдосконаленні норм права, установлених нормативно-правовими актами вищої юридичної сили) регулювання; управлінську функцію: роз'яснювальну та конкретизуючу функції (норми, які містяться у підзаконних нормативно-правових актах конкретизують, роз'яснюють, удосконалюють норми, встановлені нормативно-правовими актами вищої юридичної сили); правостановчу функцію (реалізуються при введенні норм права підзаконними нормативно-правовими актами); правореалізаційну функцію (норми підзаконних нормативно-правових актів закріплюють певні порядки, положення, реалізація яких практично відтворює

норми, установлені Конституцією, кодексами та законами України).

На підставі проведеного аналізу можна дійти висновку, що підзаконний нормативно-правовий акт являє собою офіційний письмовий документ уповноваженого органу виконавчої влади, створений на підставі та на виконання Конституції та законів України, який містить, змінює або скасовує норми права, створюється у встановленому законодавством порядку із застосуванням спеціальних засобів нормотворчої техніки.

Традиційно у правовій системі України виділяють такі види підзаконних нормативно-правових актів органів виконавчої влади: постанова – офіційний письмовий документ, нормативно-правовий акт вищого органу виконавчої влади України – Кабінету Міністрів України, який має загальнообов'язковий характер та приймається колегіально у встановленому законодавством порядку; наказ – офіційний письмовий документ, нормативно-правовий акт міністерства, центрального органу виконавчої влади, їх територіальних органів та міністерств, видається на підставі і на виконання нормативно-правових актів вищого рівня, обов'язковий для виконання; розпорядження – офіцій-

ний письмовий документ, нормативно-правовий акт, який видається головою місцевої державної адміністрації на виконання нормативно-правових актів вищої юридичної сили, обов'язковий для виконання на території місцевості відповідної державної адміністрації [19, с. 15].

Додатково слід урахувувати, що складовими частинами цих підзаконних нормативно-правових актів органів виконавчої влади можуть бути й інші акти, які мають або можуть мати кодифікований характер. До них слід віднести: положення – акти, що містять правові норми, які визначають завдання, структуру, компетенцію і форми діяльності державних органів [20, с. 54]; правила – нормативні приписи, що мають процедурний характер, визначають порядок організації тієї чи іншої діяльності [21, с. 141]; інструкції – акти, предметом регулювання яких є управлінські відносини всередині системи органів влади [20, с. 54], або регламентація загального порядку виконання якихось робіт; статuti – нормативні акти, що регулюють порядок організації та діяльності державних і громадських організацій, які виконують господарські функції у сфері управління [21, с. 140], тощо.

Список використаної літератури

1. Теорія держави і права : підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / О. В. Петришин, С. П. Погребняк, В. С. Смородинський та ін. ; за ред. О. В. Петришина. – Х. : Право, 2014. – 368 с.
2. Сучасна правова енциклопедія / О. В. Зайчук, О. Л. Копиленко, Н. М. Оніщенко ; за заг. ред. О. В. Зайчука ; Ін-т законодавства ВР України. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – 384 с.
3. Алексеев С. С. Общая теория права : учебник / С. С. Алексеев. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : ТК «Велби» : Проспект, 2008. – 576 с.
4. Хропанюк В. Н. Теория государства и права / В. Н. Хропанюк. – М., 1995. – 375 с.
5. Скаун О. Ф. Теорія держави і права (Енциклопедичний курс) : підручник / О. Ф. Скаун. – Х. : Еспада, 2006. – 776 с.

6. Теория государства и права [Електронний ресурс] : учебник / Н. И. Матузов, А. В. Малько. – М. : Юрист, 2004 // Веб-сайт економіко-правової бібліотеки Vuzlib. – Режим доступу: http://www.pravo.vuzlib.org/book_21598_page_1.html.
7. Горбунова Л. М. Підзаконні нормативно-правові акти: організаційно-правові питання забезпечення законності : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Л. М. Горбунова ; Київ. нац. екон. ун-т. – К., 2005. – 21 с.
8. Горбунова Л. М. Принцип законності у нормотворчій діяльності органів виконавчої влади : монографія / Л. М. Горбунова. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 240 с.
9. Иванов С. А. Соотношение закона и подзаконного нормативного правового акта Российской Федерации [Електронний ресурс] : монографія / С. А. Иванов. – М., 2002 // Электронная библиотека юридической литературы «Правознавец». – Режим доступу: <http://www.pravoznavec.com.ua/books/133/17#chlist>.
10. О нормативных правовых актах [Електронний ресурс] : Закон Респ. Казахстан от 24 марта 1998 г. № 213-І // Законодательство Республики Казахстан : веб-сайт. – Режим доступу: http://online.zakon.kz/Document/?doc_id=1009108.
11. О нормативных правовых актах [Електронний ресурс] : Закон Респ. Таджикистан от 26 марта 2009 г. № 506 // Законодательство стран СНГ : веб-версия. – Режим доступу: http://base.spininform.ru/show_doc.fwx?rgn=27731.
12. О нормативно-правовых актах [Електронний ресурс] : Закон Респ. Узбекистан от 14 декабря 2000 г. № 160-II (с изм.) // Национальная база данных Законодательства Республики Узбекистан. – Режим доступу: http://www.lex.uz/pages/getact.aspx?lact_id=2105726.
13. Василевич Г. А. Научно-практический комментарий к Закону «О нормативно-правовых актах Республики Беларусь» / Г. А. Василевич. – Минск, 2002. – 206 с.
14. Проект Закону України «Про нормативно-правові акти» від 12.12.2012 р. № 0922 [Електронний ресурс] // Веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=45021.
15. Про центральні органи виконавчої влади [Електронний ресурс] : Закон України № 3166 від 17.03.2011 р. (зі змінами) // Веб-сайт Верховної Ради України – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>.
16. Конституція України [Електронний ресурс] // Веб-сайт Верховної Ради України – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/page3>.
17. Про Кабінет Міністрів України [Електронний ресурс] : Закон України № 2591 від 07.10.2010 р. (із змінами) // Веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2591-17/page2>.
18. Вилегжаніна М. В. Функції нормативно-правового акта / М. В. Вилегжаніна // Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. – 2010. – № 2. – С. 31–36.
19. Гетьман Є. А. Види підзаконних нормативно-правових актів органів виконавчої влади / Є. А. Гетьман // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія право. Вип. 23. Ч. II. Т. 1. – С. 12–15.
20. Свод законов Советского государства: теоретические проблемы / [отв. ред. И. С. Самошенко]. – М. : Юрид. лит., 1981. – 255 с.
21. Гетьман Є. А. Кодифікація законодавства України: загальна характеристика, особливості, види : монографія / Є. А. Гетьман. – Х. : Право, 2012. – 192 с.

Стаття надійшла до редколегії 21.05.2014.

Гетьман Е. Подзаконный нормативно-правовой акт: понятие, признаки, функции и виды

В статье рассмотрены основные подходы ученых к пониманию подзаконного нормативного правового акта, его особенностей, функций и разновидностей. Проанализированы законы Беларуси, Казахстана, Таджикистана, Узбекистана относительно законодательного определения подзаконного нормативного правового акта. Отмечена

необходимость закрепления понятия «подзаконный нормативный правовой акт» в законодательстве Украины.

Ключевые слова: подзаконный нормативно-правовой акт, орган исполнительной власти, признаки подзаконных нормативно-правовых актов, функции подзаконных актов, виды подзаконных нормативно-правовых актов.

Getman E. Of subordinate legal act: concepts, features, functions and types

This paper discusses the basic scientific approaches to understanding the by-law normative legal act, its features and functions. Analyzed Laws Belarus, Kazakhstan, Tajikistan, Uzbekistan to the legal definition of subordinate normative legal act. The necessity of fixing the term «subordinate normative legal act» under the law of Ukraine.

Based on the analysis, it was proposed to divide the signs by-law act in common (generic) inherent laws and regulations in general and special (family), inherent by-laws and regulations of the executive power in particular.

Established that subordinate legal acts performed primarily regulatory function, which in turn are divided into primary function (in the primary setting of the law subordinate regulatory acts) and secondary (with specificity, the development and improvement of the law established regulatory legal acts of higher legal force) regulation; management functions: outreach and specifying functions (rules contained in sub-legal acts specify, clarify, improve standards establish normative legal acts of higher legal force); pravoustanovchu function (implemented with the introduction of the law subordinate regulatory acts); pravorealizatsiynu function (norm subordinate legal acts reinforce certain orders, regulations, implementation of which almost reproduces the norms established by the Constitution, laws and codes of Ukraine).

Courtesy of the author's definition of subordinate normative legal act which is considered as formal written document authorized executive body established under and pursuant to the Constitution and laws of Ukraine, which includes, changes or cancels the law is created according to the legislation of the application of special means legislative technique.

The types of sub-legal acts of the executive authorities of Ukraine, which, inter alia, include: regulations, orders, regulations, rules, regulations, statutes, etc.

Keywords: Of subordinate legal act, executive authority, signs of secondary legal acts, functions, regulations, types of sub-legal acts.